

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.3.2025 r.
COM(2025) 119 final

2025/0063 (NLE)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie utworzonym na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony w odniesieniu do przedłużenia planu działania UE–NWP (Unia Europejska–Narodowa Władza Palestyńska)

UZASADNIENIE

1. PRZEDMIOT WNIOSKU

Niniejszy wniosek dotyczy decyzji ustalającej stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii we Wspólnym Komitecie utworzonym na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy¹ („przejściowy układ stowarzyszeniowy”) między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy (NWP) z drugiej strony, w związku z planowanym przyjęciem zalecenia dotyczącego przedłużenia planu działania UE–NWP (Unia Europejska–Narodowa Władza Palestyńska)².

2. KONTEKST WNIOSKU

2.1. Przejściowy układ stowarzyszeniowy

Przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między UE a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej („układ”) tworzy od 1997 r. podstawę prawną stosunków dwustronnych między Unią Europejską a Autonomią Palestyńską. Układ przewiduje bezcłowy dostęp do rynków UE dla palestyńskich towarów przemysłowych oraz stopniowe znoszenie cł na wywóz z UE do Palestyny*, które ma potrwać pięć lat. Art. 1 układu przewiduje co następuje:

- zapewnienie odpowiednich ram dla wszechstronnego dialogu, umożliwiającego rozwój bliskich stosunków między stronami;
- ustalenie warunków sprzyjających stopniowej liberalizacji wymiany handlowej;
- sprzyjanie rozwojowi zrównoważonych stosunków gospodarczych i społecznych między stronami w drodze dialogu i współpracy;
- uczestnictwo w rozwoju społecznym i gospodarczym Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy;
- wspieranie współpracy regionalnej w celu wzmocnienia pokojowego współistnienia oraz stabilności gospodarczej i społecznej;
- promowanie współpracy w innych obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Układ wszedł w życie z dniem 1 lipca 1997 r.

2.2. Wspólny Komitet

Wspólny Komitet ustanowiono na mocy art. 63 przejściowego układu stowarzyszeniowego. Komitet uprawniony jest do podejmowania decyzji w przypadkach przewidzianych w układzie oraz w innych przypadkach, gdy jest to niezbędne do realizacji określonych w nim celów. Podjęte decyzje są wiążące dla stron. Zgodnie z art. 63 ust. 2 Wspólny Komitet może również formułować wszelkie rezolucje, zalecenia lub opinie, które uzna za stosowne dla osiągnięcia wspólnych celów i sprawnego funkcjonowania układu. W przeciwieństwie do decyzji zalecenia takie nie są wiążące dla stron.

¹ <https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=1997014>

² https://enlargement.ec.europa.eu/system/files/2019-01/eu-palestine_action_plan_2013.pdf

* Użycie tej nazwy nie może być traktowane jako uznanie państwa Palestyna i pozostaje bez uszczerbku dla indywidualnych stanowisk państw członkowskich w tej kwestii.

Urząd przewodniczącego Wspólnego Komitetu przyznaje się naprzemiennie przedstawicielowi UE oraz Autonomii Palestyńskiej zgodnie z warunkami ustanowionymi w regulaminie. Wspólny Komitet zbiera się co najmniej raz do roku oraz, jeśli wymagają tego okoliczności, z inicjatywy swojego przewodniczącego.

2.3. Planowany akt Wspólnego Komitetu

Wspólny Komitet ma przyjąć zalecenie dotyczące przedłużenia planu działania UE–NWP („planowany akt”). Zgodnie z art. 10 regulaminu Wspólnego Komitetu zalecenie zostanie przyjęte w drodze procedury pisemnej.

Celem planowanego aktu jest przedłużenie o dwa lata okresu obowiązywania planu działania UE–NWP w celu zapewnienia kontynuacji współpracy między stronami. Zgodnie z art. 63 przejściowego układu stowarzyszeniowego zalecenia Wspólnego Komitetu nie są prawnie wiążące. Biorąc jednak pod uwagę, że przejściowy układ stowarzyszeniowy wyraźnie przewiduje w art. 63 ust. 2 przyjmowanie zaleceń przez Wspólny Komitet, takie zalecenia należy uznać za mające skutki prawne.

3. STANOWISKO, JAKIE MA BYĆ ZAJĘTE W IMIENIU UNII

Stanowisko, jakie ma zająć Unia Europejska w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy przejściowego układu stowarzyszeniowego w odniesieniu do przyjęcia zalecenia dotyczącego przedłużenia o dwa lata okresu obowiązywania planu działania UE–NWP, opiera się na tekście zalecenia załączonego do niniejszej decyzji.

Obie strony wielokrotnie potwierdzały bogactwo i vitalność stosunków między Unią Europejską a NWP oraz ich pełne zaangażowanie na rzecz trwałego rozwoju dwustronnych stosunków we wszystkich obszarach będących przedmiotem wspólnego zainteresowania.

Niedawny konflikt w Strefie Gazy i kruche zawieszenie broni oraz brak stabilności w regionie nie sprzyjają podejmowaniu strategicznych rozmów. Przedłużenie planu działania zapewniłoby dłuższy okres na zaangażowanie się w dialog strategiczny. Plan działania jest zgodny z europejską polityką sąsiedztwa i uzupełnia wspólną strategię UE dla Palestyny³. Ponadto w kontekście trwających prac nad nowym paktem na rzecz regionu śródziemnomorskiego i nową strategią na rzecz Bliskiego Wschodu, a także dialogu dotyczącego kompleksowego wieloletniego programu służącego wsparciu Autonomii Palestyńskiej przedłużenie planu działania jest w interesie stron, ponieważ określa cele priorytetowe i cele uzupełniające służące rozwojowi stosunków dwustronnych (współpraca polityczna, gospodarcza, sektorowa itp.).

4. PODSTAWA PRAWNA

4.1. Proceduralna podstawa prawna

4.1.1. Zasady

Art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) określa tryb przyjmowania decyzji ustalających „stanowiska, które mają być zajęte w imieniu Unii w ramach organu utworzonego przez umowę, gdy organ ten ma przyjąć akty mające skutki prawne, z wyjątkiem aktów uzupełniających lub zmieniających ramy instytucjonalne umowy”.

Pojęcie „akty mające skutki prawne” obejmuje akty, które mają skutki prawne na mocy przepisów prawa międzynarodowego dotyczących danego organu. Obejmuje ono ponadto

³ [Wspólna europejska strategia na rzecz wsparcia Palestyny na lata 2021–2024 – Komisja Europejska](#)

instrumenty, które nie są wiążące na mocy prawa międzynarodowego, ale mogą „w sposób decydujący wywrzeć wpływ na treść przepisów przyjętych przez prawodawcę Unii”⁴.

4.1.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Wspólny Komitet jest organem utworzonym przez umowę, a mianowicie przejściowy układ stowarzyszeniowy.

Akt, który ma zostać przyjęty przez Wspólny Komitet, stanowi akt mający skutki prawne.

Planowany akt ma skutki prawne, ponieważ art. 63 ust. 2 przejściowego układu stowarzyszeniowego wyraźnie przewiduje przyjmowanie przez Wspólny Komitet zaleceń, które zatem wywołują skutki prawne na mocy prawa międzynarodowego, i przedłuży o dwa lata okres obowiązywania obecnego planu działania UE–NWP.

Planowany akt nie uzupełnia ani nie zmienia ram instytucjonalnych umowy.

W związku tym proceduralną podstawą prawną proponowanej decyzji jest art. 218 ust. 9 TFUE.

4.2. Materialna podstawa prawna

4.2.1. Zasady

Materialna podstawa prawna decyzji przyjętej w trybie art. 218 ust. 9 TFUE jest uzależniona głównie od celu i treści planowanego aktu, którego dotyczy stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii. Jeżeli planowany akt ma dwojaki cel lub dwa elementy składowe, a jeden z tych celów lub elementów da się określić jako główny, zaś drugi ma jedynie poboczny charakter, decyzja przyjęta w trybie art. 218 ust. 9 TFUE musi mieć jedną materialną podstawę prawną, a mianowicie podstawę, której wymaga główny lub dominujący cel lub element składowy.

4.2.2. Zastosowanie w niniejszej sprawie

Główny cel i treść planowanego aktu dotyczą współpracy, w tym współpracy politycznej, handlowej, gospodarczej, sektorowej i innej, z państwem trzecim w ramach przejściowego układu stowarzyszeniowego przyjętego na podstawie obecnego art. 207 i 209 TFUE, i europejskiej polityki sąsiedztwa.

Materialną podstawą prawną proponowanej decyzji są w związku z tym art. 207 i 209 TFUE.

4.3. Podsumowanie

Podstawą prawną proponowanej decyzji powinny być art. 207 i 209 TFUE w związku z art. 218 ust. 9 TFUE.

5. PUBLIKACJA PLANOWANEGO AKTU

Ponieważ akt Wspólnego Komitetu zmieni okres obowiązywania planu działania UE–NWP, po przyjęciu należy go opublikować w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* zgodnie z regulaminem Wspólnego Komitetu UE–NWP.

⁴ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 7 października 2014 r., Niemcy przeciwko Radzie, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, pkt 61–64.

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie stanowiska, które ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej we Wspólnym Komitecie utworzonym na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony w odniesieniu do przedłużenia planu działania UE–NWP (Unia Europejska–Narodowa Władza Palestyńska)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 i 209 w związku z jego art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Eurośródziemnomorski przejściowy układ stowarzyszeniowy w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską („układ”) z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony został zawarty przez Unię decyzją Rady w dniu 24 lutego 1997 r. i wszedł w życie w dniu 1 lipca 1997 r.⁵
- (2) W związku z niedawnym konfliktem w Strefie Gazy po brutalnych atakach terrorystycznych Hamasu na Izrael 7 października 2023 r. oraz z uwagi na kruche zawieszenie broni i brak stabilności w regionie.
- (3) UE zamierza przyjąć nowy pakt na rzecz regionu śródziemnomorskiego oraz nową strategię na rzecz Bliskiego Wschodu, a także wieloletni pakiet wsparcia dla Autonomii Palestyńskiej.
- (4) Strony zgadzają się, że obecny plan działania⁶ nadal stanowi wytyczne dla uprzywilejowanego partnerstwa UE–NWP oraz wspiera wdrażanie eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego.
- (5) Na podstawie art. 63 układu Wspólny Komitet może podejmować decyzje i formułować odpowiednie zalecenia.
- (6) Wspólny Komitet ma przyjąć zalecenie w sprawie przedłużenia o dwa lata okresu obowiązywania planu działania UE–NWP w drodze procedury pisemnej.
- (7) Należy określić stanowisko, które ma być zajęte w imieniu Unii na forum Wspólnego Komitetu, ponieważ zalecenie to będzie wywierało skutki prawne.

⁵ <https://www.consilium.europa.eu/en/documents-publications/treaties-agreements/agreement/?id=1997014>

⁶ https://enlargement.ec.europa.eu/system/files/2019-01/eu-palestine_action_plan_2013.pdf

- (8) Przedłużenie okresu obowiązywania planu działania o dwa lata umożliwi stronom kontynuowanie współpracy w ciągu nadchodzących lat, w tym negocjowanie priorytetów partnerstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł

Stanowisko Unii we Wspólnym Komitecie utworzonym na mocy Eurośródziemnomorskiego przejściowego układu stowarzyszeniowego w sprawie wymiany handlowej i współpracy między Wspólnotą Europejską z jednej strony a Organizacją Wyzwolenia Palestyny (OWP) na rzecz Autonomii Palestyńskiej Zachodniego Brzegu i Strefy Gazy z drugiej strony w odniesieniu do przedłużenia planu działania UE–NWP opiera się na projekcie zalecenia Wspólnego Komitetu załączonym do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Brukseli dnia r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*